

Die Urkunden Karls des Großen, 249

In nomine sanctae et individuae trinitatis. Karolus gratia dei rex Francorum et Langobardorum ac patricius Romanorum. Maximum regni nostri in hoc augere credimus munimentum, si beneficia opportuna locis ecclesiarum benivola devotione concedimus ac domino protegente stabiliter perdurare conscribimus. Igitur notum sit omnibus episcopis abbatibus comitibus vicecomitibus vicariis centenariis iudicibus seu omnibus fidelibus praesentibus scilicet et futuris, qualiter vir venerabilis comes Raymundus ex monasterio, quod ipse novo opere in re proprietatis a fundamentis in honore domini dei ac salvatoris nostri Iesu Christi seu sanctae semperque virginis Mariae et sancti Dionisii praecellentissimi martiris seu aliorum sanctorum aedificavit in loco nuncupante Vabro in pago Curiense citra limpham Dordonis, ad nostram accessit clementiam et praedictum monasterium cum omnibus rebus et ornamentis ecclesiae seu appendiciis vel adiacenciis suis in manibus nostris plenissima deliberatione visus est delegasse et ipsum sanctum locum sub nostra defensione atque dominatione ad regendum nobis visus est tradidisse. Idcirco ad eius petitionem talem pro aeterna retributione beneficium erga ipsum sanctum locum visi fuimus indulgisse, ut in ecclesiis et locis vel agris seu aliis possessionibus ipsius monasterii, quas moderno tempore per nostram donationem ac confirmationem seu caeterorum fidelium iuste possidere videtur in quibuslibet locis, quidquid ibidem propter divinum amorem collatum fuit quaeque etiam deinceps in iure ipsius sancti loci aut per nos aut per alios voluerit divina pietas augeri, praecipientes iubemus atque anathematizamus, ut nullus comes nec episcopus neque abbas aut ulla iudiciaria potestas ad causas audiendas vel freda exigenda aut mansiones vel paratas faciendas aut fideiussores tollendos nec homines ipsius monasterii tam ingenuos quamque servos, qui super terram memorati monasterii residere videntur, distringendos nec ullas redibitiones aut illicitas occasiones requirendas aut ullum omnino census inquirendum ullo umquam tempore ingredi audeat vel exactare praesumat, sed hoc ipse abbas vel successores sui aut monachi memorati loci praesentes scilicet et futuri propter nomen domini sub integrae emunitatis nomine absque cuiuslibet inquietate aut contrarietate valeant dominare et nulli umquam homini pro qualicumque re nullum omnino census audeant impendere, sed ipsum sanctum locum sub nostra defensione atque dominatione volumus constare. Statuentes ergo iubemus, ut neque vos neque iuniores seu successores vestri vel quislibet ex iudiciaria potestate in ecclesiis et locis vel agris seu reliquis possessionibus suprascripti monasterii vel de omnibus, quae supra scripta sunt, nullo umquam tempore inquietare aut exactare praesumatis, sed quod propter nomen domini [et] aeterna remuneratione ad iam fatum monasterium indulgimus, perhennis temporibus proficiat in augmentis. Et quando quidem divina vocatione suprascriptus venerabilis Adalgisus abba vel successores eius de hac luce ad dominum migraverint, qualem meliorem et nobis per omnia fidelem ipsa sancta congregatio de suprascripto monasterio aut [de] qualicumque loco voluerint eligere abbatem, qui ipsam sanctam congregalionem secundum regulam sancti Benedicti regere valeat, per hanc nostram auctoritatem et permissam indulgentiam habeant et ubicumque voluerint ordinari aut ipsi aut monachi ipsorum vel a quolibet pontifice, ex praecepto et consensu nostro potestatem habeant, quatenus ipsis servis dei, qui ibidem deo famulari videntur, pro nobis ac coniuge proleque nostra et stabilitate totius regni a deo nobis commissi vel conservandi attentius domini misericordiam exorare delectetur.

Signum Karoli regis.

Adalgarius notarius scripsit advicem Gisleni.

Data quarto decimo kal. augusti indictione decima anno vicesimo quarto regnante Karolo rege gloriosissimo; actum Parisius civitate; in dei nomine feliciter amen.